

כמט א מיי פ"ב מהל'
עירובין הלכה ה'
סנה עין א ט"ע"ע א"ח
קי שפא סתף י'
ג ב מיי"ם סה הלכה טו
וקמנ עס ט"ע"ע א"ח
קי שפא סתף א':

רבינו חננאל

נינה מר אדוכתיה וניבטיל
להו רשותה, ונתקלו
חמימיה, וניהדרו אינהו
ונבטלו רשותיהו למר,
וליתתרי למר לאישומשי
בחצר כרב דאמר מבטלין
מהני להני ותוב הדרי הני
ומבטלי להני. א"ל בהא
כשמואל סבירא לי דאמר
אין חורזין ומבטלין, אמר
ליה ולא הדרה היא
טעמא דשמואל בקמייתא
דסבר כיון דבטלו רשותיה
איסתלקי ליה מהאי חצר
והוה ליה כן חצר
ארת. ומשום הכי אין
חורזין ומבטלין ליה דאין
מבטלין מחצר לחצר. א"ל
לא מהאי טעמא אלא
משום דלא מהורזין מילי
דרבנן כחוכא ויאטולא.
כלומר כמו שחוק אילו
מבטלין לאילו וחורזין
מבטלין אילו ומבטלין אילו
לאילו. גופא רב אמר
מבטלין וחורזין ומבטלין,
ושמואל אמר אין מבטלין
וחורזין ומבטלין. נימא רב
דאמר כ"י אליעזר, דהנן
וכן שמעתיה מר' אליעזר
אנשי חצר ששכח אחד
מתן ולא עירב [ביתן]
אבל הן מותרין, ואקשינן
והתנן ביתא אסור לו ולתן,
ואתם ויבטלו להוציא לו
אילו הוה וסבר המבטל
רשות חצירו רשות ביתו
נמי ביטול, ושמואל דאמר
כרבנן דהנן הכא אנשי
חצר ששכח אחד מתן
ולא עירב ביתו אסור
כו', ואקימנא כשביטול
רשותו, וקתינו ביתו אסור
לו ולתן, שי"מ המבטל
רשות חצירו רשות ביתו
(ו) בלא כתיב כ"י. ורב
מוקיט טעמיה בפלוגתא
כרבנן, ושמואל אמר
דאמר אפילו לר' אליעזר
כו'. ואתא רב בשעת
לאוקומי לרב כ"י מאיר.
דאמר מי שנתן רשותו
והוציא בין בשוגג בין
במודע הרי זה אסור.
דייק כיון דבשוגג אסור
על בני החצר, שי"מ
דלא ניסתלקה רשותו,
והוה יבטלו החצר לגביה
חזרה רשותו אליו והותר
בכל. ושמואל אמר כ"י
יתודה דאמר בשוגג אני
אסור, ונתתה. ואסקה
רב אשי דרב ושמואל
בפלוגתא דר' אליעזר
ורבנן פליגי. ודברי רבי
אליעזר מפורשי בטוק
פרק עושין פסין לביראות.
ירושלמי שלהם מותרין
לו ולהם שביטלו רשותו,
(מהם) [מהן] שחזרו
חלילה. תלמודי דרב
משמיה דרב אמרי חזרות
חלילה, שמואל אמר אין
חזרות. מתינתא פליגא
על שמואל שלהם מותרין
לו ולתן שביטל רשותו.

אנא דאמרי אפילו כרבנן. הוה נמי למימר טעמא דלעיל דלא

ליהו מילי דרבנן כי חוכא ואטולא^א:
קנסו שוגג אטו מויד. לא שייך לקנסו שוגג אטו מויד דעלמא
דהכא לא קנסי' לדידיה מידי דכלאו הכי הוה אסיר^ב אלא
כלומר גזרו שוגג אטו מויד^א:

רב אשי אמר רב ושמואל^א בפלוגתא
דריב אפיעור כו'. לית ליה לרב
אשי הוה דאמר רבא לעיל^א אליבא
דשמואל פעמים מבטלין ופעמים אין
מבטלין דהא מסוק לעיל^א כי קאמר
לרבנן והכא לרב אשי הוה שמואל
כרבי אליעזר:

אמר רבן גמליאל^א מעשה בצדוקי
כו'. פירשמי צמשתנו:

והתניא. בנימותא ומייתי סיעא
דפליגי רבנן בצדוקי

אבל מכל מקום צברייתא זו ל"ל חסורי
מיחסרא^א שלא יתא מעשה לסמור^א
ואינו נראה כלל לחלק משום דמתני'
סתמא קמני אבל צברייתא מסייס
דזרי ר"מ שהיה שונה דזרי
רמותי: **והוציאן** מה שאתם
מוציאין והכניסו מה כו'. פירוש או
הכניסו דמתד מנייהו הוה חוקה
כשעושה דבר שהיה נאסר בלא ציטול
והא דקמני צמטון מי שנתן רשותו
והוציא בין שגוג בין צמוד אוסר
לאו דוקא הוציא אלא אפילו הכניס^א:

ל' מוירא דכי מפיק אינהו כו'.

מתוך הלשון משמע
דמסיק אלעמיה שפיר לחלק בין
מפיק אינהו והדר מפיק אינהו למפיק
אינהו צרישא ותימה דאם כן מאי קא
קשיל ליה הא איכא לאוקומי מתני'
דמי שנתן רשותו כו' כגון דמפיק
אינהו צרישא כדמטי אציי כאן
שהחיקו ואין לומר דמי שנתן רשותו
והוציא משמע ליה בכל ענין שהוציא
אפילו דמפיק ליה אינהו צרישא דהא
כי משני רב יוסף אימא אינו אוסר
ע"כ לאו בכל ענין קמני דהא צעי
למימר כי מפיק אינהו צרישא אוסר^א
ומפרש ר"מ דמי שנתן רשותו משמע
ליה שנגמרה לגמרי מתנתו דהיינו כי
החיקו דאפקי אינהו צרישא^א מללא
קמני מי שציטל דמשמע אמירה
כו'. ואתא רב בשעת
לאוקומי לרב כ"י מאיר.
דאמר מי שנתן רשותו
והוציא בין בשוגג בין
במודע הרי זה אסור.
דייק כיון דבשוגג אסור
על בני החצר, שי"מ
דלא ניסתלקה רשותו,
והוה יבטלו החצר לגביה
חזרה רשותו אליו והותר
בכל. ושמואל אמר כ"י
יתודה דאמר בשוגג אני
אסור, ונתתה. ואסקה
רב אשי דרב ושמואל
בפלוגתא דר' אליעזר
ורבנן פליגי. ודברי רבי
אליעזר מפורשי בטוק
פרק עושין פסין לביראות.
ירושלמי שלהם מותרין
לו ולהם שביטלו רשותו,
(מהם) [מהן] שחזרו
חלילה. תלמודי דרב
משמיה דרב אמרי חזרות
חלילה, שמואל אמר אין
חזרות. מתינתא פליגא
על שמואל שלהם מותרין
לו ולתן שביטל רשותו.

מה שאתם מוציאין והכניסו מה שאתם מוציאין ודקמני מי

שנתן וקמני סופא דר"א בשלל החזיקו

אבל להא לא אצטריכא ליה לאציי

לאתמי ראייה לחלק בין החזיקו ללא

החזיקו דמצייתא דלעיל שמעי' ליה

דקמני מהו והוציא כו' עד שלא יוציא

הוא כו' ומאי אולמיה דהא מהאי:

והא

ניסיו מר אדוכסיה. מדקאמרת פנו לי מאני גלית אדעתך דמאחר

שמבטל רשותך אין לך היום הימך בחצר והיינו כשמואל דאמר לקמן
אין מבטלין וחורזין ומבטלין דאי לאו כשמואל סבירא לך לתיבז מר
אדוכתיה וצטל להס רשות חצרך שעה אחת עד שיקחו החמני וחזרו

הס ויצטלו לך אותו הרשות וחזרו
לך חצרך: דהא אמר רב מבטלין

וחורזין ומבטלין. שניס הדרין בחצר
אחת ולא עירצו מבטל זה רשותו לזה

עד שעשה כרצו וחזרו זה ויצטל
לזה: מר נמי לא ליצטיל. דהא מחצר

לחצר הוא: הסס. דאין חורזין
ומבטלין טעמא לאו משום דה"ל כן

חצר אחרת אלא משום דלא ליהו מילי
דרבנן: כחוכא. שחוק: ואטולא.

ליצטול: רב דאמר כרבנן. דאמרי

צמתימ^א צימו אסור להכניס ולהוציא
לו ולהס דאמרי המבטל רשות חצירו

לא ציטל רשות צימו אלמא לא מסתלק
ליה לגמרי ולא הוה ליה כן חצר

אחרת: ושמואל כרבי אליעזר. דאמר

צפרק עושין פסין (לעיל דף כו): צימו

מומר להכניס ולהוציא להס מאחר

שציטל רשותו דרשות צימו נמי ציטל:

אבל לענין איסתלקוי. לשוויה נפשיה

כגון חצר אחרת דלא לימצי למהדר

וקצולי רשותיה מי אמר: אבל מאי

דצטול מיהא איסתלק לגמרי. מן

החצר שציטל צפירוש דהאי איסתלק

וה"ל כגון חצר אחרת: מי שנסן

רשותו. לצני חצר מפני ששכח ולא

עירצו ולאחר שציטל הוציא מצינו

לחצר אוסר על בני חצר דהדר שקליה

לרשותיה: ר"מ דאמר אפילו שוגג

הדרא ליה רשותיה סבר לא מסולק

הוא וגבי ציטול נמי חורזין ומבטלין

והדרא ליה: לא דכ"ע אין חורזין

ומבטלין. דאיסתלק ליה וצדין הוא

דצוגג לא הדרא ליה אלא ר"מ קניס

שוגג אטו מויד וצמוד כולהו מויד

דאף על גב דאיסתלק ליה כיון דהדר

הדר דהא לא צנייה וכגון שלא החזיקו

צני מצוי צמצי לאחר ציטול קודם

חזרה: לדוקי מאן דכר שמייה. מן

קאמר מ"ק דצעי למיגר דפליג רבן

גמליאל ואמר דיכול לצטל: הרי הוא

כנכרי. דאינו יכול לצטל בלא

שכירות: והוציא את הפלים. והחזיקו

צמצי ושזו לא יוכל לחזור מצטולו

וכשקדש היום עסקינן דחוקה דמצעוד

יוס לא מוכחא: והפניא. צניחותא

דפליגי רבנן בצדוקי: עד שלא יוציא.

כליו צמצי וחזור ויטול את רשותו:

ועשו לזריכיס. מצעוד יוס עד שלא

מתשך. קסבר ר' יהודה דלא פליג רבן

גמליאל אלא לדוקי כנכרי ס"ל ואין

יכול לצטל ולקמן^א פריך והתנן לרבי

יהודה עד שלא יוציא אלמא לר' יהודה

אליבא דרבנן גמליאל יכול הוא לצטל

וצהא הוא דפליג רבי יהודה דקסבר

לאחר חוקה נמי יכול לחזור צו:

אימא

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

מה שאתם מוציאין ודכניסו

בית רבא

בי נשי

בי גברי

ההוא ינוקא דאישתפוך חמימיה א"ל רבא פנו לי מאני מבי גברי לבי נשי